

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

MAximilianus interim rex cum intelligeret Anglorum molitiones, nec ipse solidum ad fœdera habuit animum, auscultans Margareta, quæ relicta erat Karoli ducis Burgundie, vt filium fratris sui ducis Clarentie paratis in Slusa nauibus, adiuuaret ad consequendam generi suo debitam regni coronam: de qua re est posterius attentatum: Nauim instructam permisit eadem domina, quam ipsa conscendit Hyberniam petitura, vt eam conciliaret filio fratris sui memorato. Interim Brugis Romanorum rex commoratur: Audiuit ibi oratores ducis Britannie, nunciantes ad illum profugisse ducem Aureliani, auxilium & socia arma rogantes in Francie regem: Decernuntur illis duo equitum millia. Aderant etiam nuncij regis Castelle, quibus pro tempore, quod in rem videbatur, est responsum. Sed & principes electores, misis solennibus nuncijs, quæ ad Romanorum regnum pertinebant, deposcere. Summa autem cura regi fuit, ararium instruere, vt gerendi belli neruus in expedito esset: In quam rem conuocati status Flandrie, claustrales, ecclesiastici, seculares, magnum as deposcabantur. Spirituales quidem, quod iuris erat obtenderant, se non posse nisi consulto summo pontifice, in ea re quicquam constituere: facturos tamen de beniginitate, quantum iure sinantur, si suis libertatibus restituantur: Flandrij multa causantur, exhaustas populi vires, crebris contributionibus: iam non esse in eorum facultatibus quod elargiantur: Quippe qui annos octo sub Karolo, & nunc penè decem sub ipso rege multa exantlassent bella: Nam annus tum erat septimus & octuagesimus. Sed res tum infecta permansit. Crescebant autem in vrbibus Flandrie vehementer primum mur-

mura, deinde aperta indignationes, quod soli Flandrenses emungerentur argento, reliquas ditionis terras perdurare immunes: non se auri montes alijs habere maiores: sinem aliquando fieri oportere exactionum: alioqui, si perseveraret emungere vehementer, sanguinem aliquando profluxurum. Ea tum in urbibus murmura volitabant.

CAPVT IIII.

Interim nec in Saxonia quies erat. Nam Ernestus Magdeburgensis archiepiscopus & administrator Halberstadensis, cum inueniret iustam indignationis causam in ciues suos Halberstadenses, paratis copijs ad iuga & plenam obedientiam eos armis adigere constituit: Nam iudicium in vrbe, quod impignortum ab episcopo tenuere, ad redemptionem, quam ille parauerat, venire non sinebant. Tum verò praefecturam in parte urbis, quae iuris esset episcopalis, illi non permisere. Cumq; intra urbem malè essent vna-nimes, intestina seditione laborantes, paratum habere & promptum negotium videbatur: Duplex nimirum gerendi belli commodum erat pontifici, quod sciret Halberstadenses ceteris Saxoniae urbibus esse inuisos & exosos, quod se ab eorum communione dudum retraxissent: Deinde, quod intus feruente discordia, non vnum sentirent. Igitur post diui Iacobi diem festum, duxit in eos: Vallabat opportunis locis urbem obsidione: & immisis per tormenta lapidibus non paucis, muros deformauit & moenia. Exierat magna pridem pars capituli, suo episcopo non refragatura: Remansit tamen decanus, qui diuinum in ecclesia officium tueretur. Erat autem vir nobilis comes de Queruorde, iam ipsa canitie venerabilis, qui familiam suam cum ciuibus iussit moenia